

Máthé A. (2002): Három erdőtípus lepidopterológiai összehasonlítása a Kelemér-Serényfalva Erdőrezervátum területén

Teljes hivatkozás: Máthé A. (2002): Három erdőtípus lepidopterológiai összehasonlítása a Kelemér-Serényfalva Erdőrezervátum területén

Rövid hivatkozás: Máthé (2002)

Első szerző: Máthé A.

Év: 2002

Összefoglalás:

Kelemér-Serényfalva erdőrezervátum, NBmR, lucfenyves, gyertyános-tölgyes, Lepidoptera

Megjegyzések:

A kutatás a NBmR program keretében vizsgálta az erdőrezervátum egyes állományainak lepkefaunáját. A faunisztikai vizsgálatok a védőzóna lucfenyvesében, illetve a védőzóna és a magterület 1-1 gyertyános-kocsánytalan tölgyes állományában (a magterület vonatkozásában a tanulmány tévesen cseres-tölgyest említ) 1-1 ha kiterjedésű kvadrát területén történtek. Az éjszakai lepkék gyűjtése egy állandó ponton zajlott. A kutatás teljes időtartama 2000.04.25.-2002.08.17. közé esett, ezen belül összesen három alkalommal folytak terepi vizsgálatok.

A kutatási anyag a módszer ismertetése után összegzi az eredményeket: megadja a vizsgált mintaterületek lepkeközösségeinek összehasonlítását, valamint a mintaterületekhez kapcsolódó észlelések táblázatos összefoglalását. A tanulmány végén a védett, fokozottan védett, illetve természetvédelmi szempontból jelentős taxonok ismertetését találjuk.

A védőzóna lucfenyvesében 43 faj 221 példányát, a magterület gyertyános-tölgyesében 123 faj 413 példányát, a védőzóna gyertyános-tölgyesében 115 faj 415 példányát sikerült kimutatni. Az adatok –a vizsgált csoport egyedeinek mobilitásától függetlenül – jól érzékeltetik az egyes élőhelyek közötti különbségeket: a két őshonos fafajú állomány fajsza és példányszám tekintetében is messze "megelőzi" a telepített lucfenyvest. A fajszaok időbeli változását tekintve a magterület állománya mutatta a legtermészetszerűbb állapotot, ezt követte a védőzóna tölgyese, majd a sort a védőzóna telepített

lucosa zárja.

A magterület gyertyános-tölgyesében a gyakori, közepesen gyakori és ritka fajok száma jól szervezett, nagy forráshasznosítású lepkeközösségről árulkodik, itt a legstabilabb a fajok közötti kapcsolatrendszer. A kedvező értékek az élőhelyi diverzitás mellett az emberi beavatkozások teljes (jó egy évtizede tartó) hiányával magyarázhatók. A védőzóna gyertyános-tölgyese az előző élőhelyhez képest kissé fajszegényebb, de hasonló diverzitású. Az antropogén hatások itt sem jelentősek, ez is egy természetközeli állapotot mutató életközösség. A legkevésbé fajgazdag, illetve diverz lucfenyves jellemzői a monokultúra-jellegből és az uralkodó fafaj kialakította élőhelyi környezetből adódnak. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy ez utóbbi élőhelytípushoz a specialista fajok magas faj- és egyedszáma társult, ami szintén az élőhely jellegéből adódik.

Lelőhely: KNP; KvVM TvH

Típus: kutatási jelentés, jegyzőkönyv, digitális adat

Erdőrezervátumok: [Kelemér - Serényfalva Erdőrezervátum](#) Katalógusba vette:

Horváth Ferenc és Deme Csaba

Katalógusbavétel időpontja: 2005-12-22